

seno. Ker pa vsled dolgotrajajoče suše ni bilo paše, je moral kmet svojo živino z istim senom v hlevu krmiti. Otave je bilo le tu in tam nekoliko, deloma pa nič. Ali je kmet sedaj vsled obilnejšega sena na boljšem? Krompirja je tudi malo, ne pese, ne repe, ne zelja, ne detelje in ravno tako je vrezalo z ajdo. Ali v takih časih dolžiti kmeta, da je on kriv draginje, je najpodlejša laž.

Po mojem mnenju bi kazalo, da se o tej zadevi natančneje pogovorimo, na primer: naš kmet proda na sejmu ali pa doma vola za 240 kron in to je sramotna cena za kmeta. Kdor je vzgojeval in redil živino, mi daje prav. Tu pride mali dnevni zaslužek na kmeta, ako odračuni krmo. Prekupec tira vola malo dalje ter ga proda za 280 kron. Drugi mašetar ga proda tretjemu za 340 kron, ta pa dobi 400 K; in to gre skozi toliko mašetarjev, da mora nazadnje mesar za vola dunajskemu judu 500 K izplačati. Vbogi kmet, ki je z britko silo zredil živinče, je pri temu kriv draginje. Tako gre pri vinu, da stane na Dunaju v gostilnah en liter vina po 2 K 40 vin. In še več, katerega naš spodnještajerski kmet proda po 40 vin. O teh dveh slučajih sem se z lastnimi očmi na Dunaju prepričal. Gre pa tudi pri drugih živilih tako z roke v roke in na vsaki roki nekaj ostane. Kmet, ki se je trudil, da je ista pridelal in zraven tega stradal, dobi najmanj, ter se ga vrh tega proklinja, da je on kriv draginje.

Zdi se mi potrebno, da ob tej priliki odločno opomnim kmetovalce, naj ne prodajajo po sramotni ceni svoje živine in da ne odnehamo pri svojem začetem napredku. Pri tem se pa moramo obrniti na naše poslanstvo, da odločno zahteva pri mamiči vladi za izdatno pomoč v pospeševanje živinoreje. Naj bi se pa tudi vozne cene ne samo na državni ampak tudi na južni železnici znižale, da bi hasnile tudi tistim, za katere so namenjene, ne pa samo prekupcem. Treba bo kmetu prej dobiti izdatnih državnih podpor za živinorejo pri zboljšanju oziroma prenovljenju njegovih ničvrednih pašnikov in muževnih travnikov, kajti iz zemlje se mora dobiti, prej ko bo nehala draginja, kar je čim največ mogoče. Iztrebiti zapuščen svet, iz ničvredne zemlje napraviti rodovitno! Kmetško ljudstvo se mora organizirati in s skupnimi močmi pripravljati boljše čase. S tem še ne bode konec draginji, ako se zviša uradništvo plače. Dokler bode šla živina in drugi kmetški

gričom sloni človeška postava in joka. Solze so tako krasno tolažilo in tako lep izraz nepozabljen ljubezni. Venec svežih rož oveni, a prava ljubezen živi i zanaprej! Može vidim na pokopališču, ki so ostali sami, kër so zagreblji v gomili edino resnično svojo ljubezen! Žene vidim, iz katerih objokanih očij čitaš vso bolest zapuščenosti in siromašnosti. Matere vidim, ki bi se same radovoljno v grob vlegle, samo da bi oživele mrtvega svojega otroka. In deco vidim, ki stiska uho na grobno zemljico ter šepeta: Mamica, ljuba, sladka mamica, ostani iz groba, poljubi me zopet, ne pusti tvoje dece same...

Na velikomestnih pokopališčih sem vidil ob „Vsehsvetih“ parfimirane gospè, ki so jokale samo zato, da je sosedinja njih židani robec vidila... In videl sem obupane, ki bi najraje v grob skočili od same bolesti in ki se niso znali potolažiti. Naš kmet je hrast, — njegova ljubezen je resnična in tudi smrt je ne premaga! Ali on, ki se smrti ne boji, ne vidi v nje nič strašnega. Kmet smatra smrt le za začasno ločitev in z mirnimi, ponosnimi koraki grè od pokopališča drevo za svojega vnuka saditi... Kmet zna živeti in se ne boji umreti! —

Jesen je zopet tukaj in ravno praznik smrti nam jo predočuje v najboljši obliki. Rumeno listje pada iz drevja na sveže grobove... Spominjamo se mrtvih ljubih, ki so danes nevidni okoli nas in iščejo žarke naše ljubezni! Spominjamo se jih in pozabimo na vso sovraštvo, — kajti za to kratko dobo zemeljskega življenja se sovraštvo pač ne izplača. Kmalu bodeš i ti umrl, prijatelj, in položili te bodejo morda v grob, ki leži tesno poleg groba tvojega največjega sovražnika... Kajti človek, ti nisi več kot lučica na grobu, — goriš, svetiš, brliš in ugasneš.

Karl Linhart.

pridelki skozi roke judovske mašetarije, do ta čas je kmet opeharjen, konzument pa čez vrednost plača. Kazalo bi, da si snjemo kmetje sami zadruge, brez ozira na narodnost ter prodajamo živino in druge naše pridelke skozi zvezo gospodarskih zadrug naravnost tje, kamor ima isto blago priti. Pri takem početju bi imeli občinski in okrajni zastopi veliko moč, kakor tudi kmetijske podružnice. Vsak kmet bi moral biti danes dobro organiziran in bi moral vendar enkrat že pripoznati, da le v skupini je moč. Ena čebela še ni nikdar medu pripravila, ako pa delajo čebele v slogi in z združenimi močmi, pa gre. Hvalevredno bi bilo, ako bi bili mi kmetovalci tako združeni in bolje bi bilo za nas in za druge stanove, katerim mi vsakdanjega kruha pridelujemo!

Presenetljivo ednostavno

MAGGI^{JEVHI} kock

napravi se danes iz

5 h

gotovo govejo juho

za napravo vkuhanih juh za polivanje zelenjave, zôsov, pečenk itd.

Kocka da — polita edino s 1/4 litrom vrele vode — takoj 1 krožnik izvrstne za rabo gotove goveje juhe.

391

Edino pristno z imenom Maggi in varstveno znamko križeva zvezda!

Politični pregled.

Bodoči avstrijski cesar, nadvojvoda Karl Franc Jožef, ki ima za nadvojvodo Franc Ferdinandom pravico do habsburškega prestola, se je poročil s parmsko princesinjo Zito. Poroče se je udeležil tudi naš cesar in se je vršila ob velikih slavnostih. O novoporočenem paru smo svoj čas že sliko objavili.

Češka predrznost se kaže najbolje v njih

neverjetnih zahtevah. Zdjaj zahtevajo, da jim žava uresniči še drugo visoko šolo v Brnu, in dalje eno kmetijsko, eno živinozdravniško in eno politično visoko šolo. Pa vsakem Čehu se en pisker „povidla“ na naše troške...

Mestna občina ptujška izrazila je obrtni in trgovski zbornici v Gradcu ter vrlenu poslanca M a r c k h l iskreno zahvalo, ker sta se tako odločno za velevažno Lika-železnico zavzela.

Koroški deželni predsednik baron Heim je stopil v pokoj. Za njegovga naslednika imenovan bode grof Schaffgotsch ali pa grof Stürgkh. Heim bil je nadstrankarski, izvrstni deželni predsednik, ki je Koroški prav mnogo koristil, katerega bode prebivalstvo vkljub nesramnim pravaškim napadom hudo pograščalo.

Nadvojvoda odstopil. Zopet en slučaj! Nadvojvoda Ferdinand Karl je odstopil od svojih časti in izstopil iz armade. Poročiti se hoče s lepo hčerko dvornega svetnika Czubra in živeti z njo pod drugim imenom. Cesar je baje za svoje dovoljenje podal.

Volitev. Pri nadomestni državnozborni volitvi v II. graškem okraju bil je nemško-nacionalni prof. dr. Held z veliko večino izvoljen. Socialni demokrat Ausobsky je ostal v znatno manjšini.

Obsojen je bil v Varšavi neki 19 letni študent iz Lvova na 1 leto težke ječe, ker je ruski ustaške spise čez mejo vtihotapil. Ruski krvniki

Prvi bosanski deželni zbor, ki je bil l. 1910 kmalu po aneksiji Bozne in Hercegovine izvoljen, bode baje v kratkem razpuščen. Vlada ne more namreč nobene zanesljive delavne večine dobiti. Srbi rogovilijo in tudi muhamedanska skupina pa je Srbom prijazna. Tako bode vlada deželni zbor najprve zaključila, potem pa bržkone razpustila ter nove volitve napisala. — Poroča se, da so se stranke zdaj vendar hipoma sporazumele, tako da bode deželni zbor vendar-le deloval. Ali izvedenci pravijo, da ta dogovor ne bode dolgo veljal.

Velike mornarske vaje priredi 31. oktobra severno-amerikansko brodogrje pred mestom New Yorkom. Kontreadmiral Osterhaus zapovedal bo na ta dan 102 vojnim parnikom. Obenem se bode v Los Angeles pacifik-mornarico mobiliziralo. Izjavljajo, da ta mobilizacija nima političnega pomena, marveč da hočejo Amerikanci le svojo mornarico izkusiti.

Politični umor. V bližini mesta Grevenich bil grški škof Emilianos, njegov vikar pomočnik, en kavas in en služabnik umorjen. Iz Solonika se poroča, da je umor političnega značaja. Nekateri trdijo, da so škofa Valahi zaradi njegove grške agitacije umorili. Drugi zopet pravijo, da je škof grške ustaše oblasti denunciral in da so ga vsled tega Grki sami iz mučevanja umorili.

Iz Kitajske.

Sedanja revolucija obrača zopet zanimanje vsega sveta na »državo kite« Kitajsko. Mandžurska dinastija je v veliki nevarnosti, zlasti ako se ustašem posreči, del kitajske armade v upor zapeljati. Regularna vojaščina Kitajske šteje okroglo pol milijona mož. K temu pride še najeta »milica«, ki šteje v slučaju vojske 118.000

mož, ki pa je seveda prav slabo oborožena. Vojaščina je podivjana, nedisciplinirana in slaba. Naša slika kaže v sredini regularno kitajsko vojaščino po evropskem vzorcu. V levem kotu vidimo kitajskega »milic«-soldata, v desnem pa ustaše.